

Следовательно, можно сделать вывод о том, что денонсация международных договоров является важным политическим инструментом государства, развитие которого обуславливалось насущными потребностями государств в области права международных договоров, а конкретизация и кодификация норм данного института стала компромиссом между обязательной силой договора и интересами государств; придала упорядоченности и стабильности международным отношениям государств.

Забродіна А.Г.,

*Національний університет державної
податкової служби України, курсант*

ЗНАЧЕННЯ МІЖНАРОДНОГО ПУБЛІЧНОГО І МІЖНАРОДНОГО ПРИВАТНОГО ПРАВА ДЛЯ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ

Розвиток держави значною мірою залежить від її позиції на міжнародній арені. Досить велике значення для досягнення вигідної позиції має торгівля як одна з основних сфер діяльності держави на міжнародному рівні.

На даний момент Україна, заявивши про своє бажання вступу до Європейського Союзу, зобов'язана уніфікувати свою нормативно-правову базу відповідно до європейських стандартів, провести масштабну модернізацію публічних і приватноправових норм міжнародного права. Одним із таких стандартів і є розвиток міжнародних правовідносин між фізичними та юридичними особами в контексті міжнародної торгівлі, а також інших правовідносин, що можуть виникнути між ними в процесі співробітництва та їх правове регулювання.

Міжнародну торгівлю можна розглядати як у контексті міжнародного публічного права, так і в рамках міжнародного приватного права [Дахно І. І. Міжнароднаторгівля [Електронний ресурс] / І. І. Дахно // Навч. посіб. – К.: МАУП. – 2003. – Розділ 4 п.1. – Режим доступу до ресурсу: <http://buklib.net/books/21981/>].

Міжнародне публічне право в Україні є досить розвиненим. У його системі міститься такий інститут як міжнародне економічне право, підгалуззю якого є міжнародне торговельне право.

Як і будь-яке право, міжнародне торговельне право має свої джерела. До них належать:

- міжнародні договори і, зокрема, міжнародні торговельні договори;
- міжнародні торговельні звичаї, в яких відтворена практика міжнародних торговельних відносин;
- судові прецеденти міжнародних арбітражів і судів;
- національне законодавство країни, якщо воно за згодою держав використовується для регулювання міжнародних торговельних відносин;
- міжнародно-правові акти міжнародних організацій.

Найпоширенішим і основним джерелом права в цій галузі правового регулювання є міжнародний торговельний договір [Опришко В. Ф. Міжнародне економічне право [Електронний ресурс] / В. Ф. Опришко // Підручник. – Видання друге, перероблене і доповнене. – К.: КНЕУ. – 2003. – Розділ 10, п.1. – Режим доступу до ресурсу: <http://buklib.net/books/27703/>].

Під міжнародним торговельним договором слід розуміти угоду між двома або кількома державами, в якій визначаються їхні взаємні права та обов'язки в галузі торгівлі. На підставі цих договорів установлюються, змінюються або припиняються відповідні міжнародні економічні відносини між державами в галузі торгівлі. У міжнародних торговельних договорах (угодах) визначаються не лише принципи, а й створюється певна правова база для торговельних відносин. Зокрема, в них вирішуються правові питання, пов'язані зі стягненням мита, регулюванням ввезення і вивезення товарів, торговельним мореплавством, транспортом, транзитом, з діяльністю юридичних і фізичних осіб однієї країни на території іншої, дією юридичних актів, застосуванням принципу найбільшого сприяння, режиму преференцій тощо [Опришко В. Ф. Міжнародне економічне право [Електронний ресурс] / В. Ф. Опришко // Підручник. – Видання друге, перероблене і доповнене. – К.: КНЕУ. – 2003. – Розділ 10, п.3. – Режим доступу до ресурсу: <http://buklib.net/books/27895/>].

Як уже зазначалось, міжнародний торговельний договір впливає на відносини між фізичними та юридичними особами різних держав, які є суб'єктами міжнародного приватного права, а отже, можна зробити висновок, що тут вступають в силу міжнародні приватноправові відносини.

Міжнародне приватне право, порівняно з міжнародним публічним правом є менш розвиненим і на даний момент перебуває на стадії становлення.

Сучасні етапи становлення міжнародного приватного права як галузі права та як науки відзначаються важливими дослідженнями даної тематики та її активним розвитком, що зумовлено багатьма факторами.

По-перше, Україна після здобуття незалежності встала на шлях реалізації західноєвропейської моделі розвитку з її реальним демократизмом, громадянським суспільством, соціальною ринковою економікою. За радянських часів механізми спілкування між фізичними та юридичними особами різних країн, а також і між самими державами були майже не розвинені і менш необхідні. Нова практика міжнародного спілкування потребувала постійного врегулювання нормами міжнародного приватного права, а отже їй було необхідно вдосконалення багатьох важливих міжнародних інструментів, деталізація та систематизація колізійних норм [Міжнароднаторгівля [Електронний ресурс]. – 2001. – Режим доступу до ресурсу: <http://library.if.ua/book/68/5015.html>].

По-друге, зі вступом України до різних міжнародних організацій в країні розпочалась активна законодавча діяльність, метою якої було зміцнення цих правових механізмів, а зокрема кодифікація колізійного права [Руденко О. В. Сучасні тенденції розвитку міжнародного приватного права ЄС [Електронний ресурс] / О. В. Руденко // Науковий вісник Чернівецького університету. – 2011. – Режим доступу до ресурсу: <http://lawreview.chnu.edu.ua/visnuku/st/578/10.pdf>].

По-третє, почала активно розвиватись міжнародна торгівля, а отже і відносини у сфері транспортування товарів і сировини до інших країн, договірні відносини у сфері купівлі та продажу товарів тощо. Тому, для виходу незалежної України на міжнародний рівень торгівлі необхідним було удосконалення норм, що регулюють приватноправові відносини з іноземним

елементом. Особливим досягненням законодавця можна вважати прийняття у 1991 році Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» та у 2005 році Закону України «Про міжнародне приватне право», який визначає загальні положення міжнародного приватного права в Україні та регламентує застосування колізійних норм у різних сферах діяльності суб'єктів.

Виходячи з вищевикладеного, можна зробити висновок, щона даний час Україна вже досягла певних успіхів у законодавчому врегулюванні діяльності держави, фізичних та юридичних осіб на міжнародному рівні, а також у сфері застосування до міжнародних приватноправових відносин колізійних норм, передбачених Законом України «Про міжнародне приватне право», міжнародними угодами та іншими джерелами даної галузі права.

Але, слід врахувати, що залишилось ще багато проблем, які потребують детального вивчення і дослідження, тому вітчизняним юристам необхідно, проаналізувавши зарубіжний, насамперед, європейський, досвід застосування правових норм у міжнародному публічному та приватному праві внести зміни та доповнення до національного законодавства України з метою успішної реалізації намірів щодо євроінтеграції.

Старинець К.О.,

*Інститут міжнародних відносин
Київського національного університету імені Тараса Шевченка,
аспірант кафедри міжнародного приватного права*

ІНСТИТУТ ПЕРЕДДОГОВІРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАХИСТУ СТАБІЛЬНОСТІ ТА СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЦИВІЛЬНОГО ОБОРОТУ

Як відомо, однією з ключових задач цивільного права є забезпечення стабільності та сталого розвитку цивільного обороту та, зокрема, дотримання договірної дисципліни. Проте за деякими статистичними даними, порушення допускаються за 80 % договорів, а більш 1/3 договорів в загалі не виконуються.

Однак недобросовісність контрагенту може виявитись не тільки під час виконання договору, але й до моменту його укладення – вже на стадії